

Det gjaldt å beskytte Rufus

Av Sherry Johnston
(Basert på en sann historie)

Estelle spiste sin siste bit av mammas deilige enchiladas og skjøv stolen bort fra terrassebordet. Det var en varm sommerkveld – perfekt til å spise ute. Og perfekt til å leke! Hun gledet seg sånn til å leke apport med hunden sin, Rufus.

Men først måtte hun rydde av bordet. Hun stabet tallerkenene i en høy stabel. Hun visste at stabelen begynte å bli for ustø. Men hun ønsket ikke å gå for mange turer.

Estelle balanserte stabelen i den ene hånden og åpnet forsiktig døren med den andre. Men stabelen begynte å tippe. *Knas!* To tallerkener knuste på terrassen rett foran døren. Pappa løp ut for å se hva som hadde skjedd, og gikk så for å hente en kost. Så fikk Estelle øye på Rufus. Han var på vei mot døren.

han prøver å holde meg trygg også, tenkte hun.

Rufus løp til Estelle og slapp ballen ved føttene hennes. Hun klødde ham bak ørene. Så kastet hun ballen og lo mens Rufus løp etter den.

Rufus var trygg. Og han var lykkelig! Estelle ville fortsette å følge vår himmelske Faders bud slik at hun også kunne holde seg lykkelig og trygg. ●

Denne historien fant sted i USA.

“Rufus! Ikke trakk på de knuste tallerkenene!” Hun løp rundt bordet og hoppet inn foran ham. “Nei! Rufus, bli!”

Men Rufus stoppet ikke. Han prøvde å komme seg rundt henne. Estelle bøyd seg ned og holdt hendene foran ham.

“Rufus, jeg prøver å beskytte deg”, sa hun. “Bitene er skarpe. De vil kutte potene dine.”

Så fikk Estelle en idé. “Hvor er ballen din? Vil du leke apport?” Rufus snudde seg for å lete etter ballen sin. Nå var han trygg!

Da hun feide opp de knuste tallerkenene sammen med pappa, tenkte Estelle på hvorfor hun sa nei til Rufus.

Hvis han hadde trakk på bitene, ville han ha blitt skadet. Han ville ikke kunne gjøre det han likte å gjøre – som å leke apport.

Pappa sa alltid at vår himmelske Fader gir oss bud for å holde oss lykkelige og trygge. Men Estelle syntes noen ganger at budene føltes mer som regler for å hindre henne i å gjøre det hun hadde lyst til.

Estelle så ned på de knuste bitene. *Kanskje vår himmelske Fader sier nei til noen ting fordi*

